

Въ туй време тжжно се разлѣ пѣсенъта на кавала. Но ето малка ржичка повдига чергилото на колата. Подаде се разплаканото лице на Фатме. И докато майката на Солакъ-Али я задържи, тя рипва отъ колата, пропъга къмъ Петканъ ржце и се хвърля въ пропастъта.

Чу се писъкъ. Настана суматоха. Заридаха женитѣ. Разтревожени, мжжетѣ наслѣзоха отъ конетѣ. Едни се спустнаха по стрѣмния брѣгъ на рѣката, а други съ проклятия се наведоха надъ пропастъта. А майката на Солакъ-Али, вещица зла, отъ която се бояха жени и мжже, залови сина си за рамото, разтърси го, и съ костеливата си ржка посочи скалата, гдето Петканъ все още свирѣше неизпѣтата си пѣсенъ.

Обезумѣлъ отъ злоба, Солакъ-Али погледна къмъ скалата и очитѣ му заискриха. Той вдигна пушката, подпрѣ я на колата и се прицѣли.

Разнесе се гѣрмежъ, чийто екотъ се понесе по урви и чукари. Въ сѫщия мигъ кавалътъ пресѣкна свиренето, а Петканъ, като посѣчена фиданка, полетѣ къмъ рѣката. Голѣмото шарено куче сърдито изляя, завъртѣ се по скалата, подуши къмъ пропастъта и съ силенъ скокъ полетѣ въ нея.

Когато мжжетѣ достигнаха брѣга, водата на рѣката бѣ събрали тия, които бѣха раздѣлени. Надъ тѣхъстройна кичеста елха бѣ спустнала широко клонитѣ си. Пратиха да съобщатъ на Кара-Юмеръ.

Когато по-късно Кара-Юмеръ дойде, за да прибере трупа на Фатме, намѣри само стария Еминъ-ага седналъ на брѣга. Солакъ-Али и сватбаритѣ отдавна си бѣха отишли. Той се вгледа въ труповетѣ. Изгледа трупа и на любимото си шарено куче, което като че ли бѣ заспало въ краката на Петканъ, и едва чуто промълви:

— Сѫдба! Повече отъ писаното не може да бѫде. Това, което тукъ на земята не бѫде, тамъ горе никой не може разруши . . .

. . . . .

И днесъ, когато се пѫтува по живописната Чамъ-деренска долина, по шосето за Чамъ-дере, се вижда високата недостѣпна скала, наречена Нишанъ-кая, която като паметникъ се издига надъ широката буйна рѣка. А вечеръ, когато звездичките заблѣщукатъ една следъ друга по тѣмното небе, и горнякътъ завѣе по планината, гората зашумява и сякашъ отеква недовършената пѣсенъ на Петканъ и писъка на нераздѣлната му любима Фатме.

ГЕОРГИ ГЮЛМЕЗОВЪ